

[L. D. Rasmussen.]

kom i den sidste Finanslov, nemlig Indenrigsministerens Forslag, men at der derom fremkom et Mindretalsforslag. Jeg er ikke sikker paa, at denne Organisation, hvormod Talen drejer sig, ikke vil kunne faa sin Tredeling noget forenklet. Jeg ved ikke, om Organisationsformen er saa praktisk som muligt; der er maaske en Mulighed for, at den kan forenkles, saaledes at Administrationsudgifterne derved kunde falde.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Staten ikke bør tage Hensyn til, at Skydningen er dyrere, thi hvis man fra nogen Side ønsker at drive Idræt eller Gymnastik eller hvad som helst, der ligger ud over det almindelige med Hensyn til Prisen, saa maa Medlemmerne selv betale, hvad det koster mere; det kan der dog sikkert ikke siges noget imod.

Jeg vil gerne anbefale Ministerens Forslag og anbefale at stemme imod Mindretallets Forslag.

Parkov: Jeg maa bekende, at jeg havde ikke ventet, at jeg skulde kunne omvende den højtærede Indenrigsminister. Han ser nu en Gang saadan paa disse Ting og bl. a. med saadanne Øjne paa denne Øvelse i Skydning, at han overhovedet ikke kan tænke sig at have nogen som helst Interesse derfor, men jeg havde troet, at jeg i nogen Maade kunde paavirke den ærede Ordfører. Det synes ikke at være lykkedes denne Gang, men jeg tror, at naar den ærede Ordfører læser igennem, hvad der er sagt her i Dag, og gør det til Genstand for en velvillig Overvejelse, saa vil den ærede Ordfører give mig Ret i, at der er meget, der taler for en Ændring, saaledes som den foreslaas her i Tekstanmærkningen. Jeg troede, jeg i mine Udtalelser havde taget tilstrækkelig Afstand fra, at det skulde være Hensigten at erobre lidt fra De danske Gymnastikforeninger — det var den Vending, den højtærede Indenrigsminister brugte. Nej, tværtimod, vi ønsker at staa paa den bedst mulige Fod med disse Organisationer, fordi vi i Virkeligheden har et fælles Arbejde. Den Deling, som her er foreslaaet, opfordrer ikke til Sparsommelighed, siger det ærede Medlem Hr. Povlsen og den højtærede Indenrigsminister; jeg kan i den Henseende berolige begge de Herrer, thi selve Bevillingens Størrelse opfordrer sandelig i allerhøjeste Grad til Sparsommelighed, og den udvises ogsaa indenfor begge Organisationer, der er ikke Tale om nogen som helst Flothed. Men saa siger den højtærede Indenrigsminister, og

det har formodentlig gjort et Indtryk paa Tinget: Ja, men de gamle Foreninger har gratis Lokaler, det har de nye Foreninger ikke. Ja, de gamle Foreninger har, som jeg sagde før, eksisteret i ca. 70 Aar og har i en meget stor Del af denne Tid haft Lokaler uden at skulle betale noget Vederlag derfor, enten paa Tøjhuset eller paa Kaserner, for Tiden altsaa paa Gamle Tøjhus, og det er de selvfølgelig glade og taknemmelige for, men jeg tror jo nok, at det, der kunde indtjenes ved at fratage Foreningerne disse Lokaler, vilde blive meget minimalt, jeg tror, det vilde blive lig Nul, for Lokalerne vilde jo blive taget af Forsvarsministeriet til Brug for dette Ministeriums Tjenestemænd. Men Argumentet tæller med, naar man forsøger at fremføre Argumenter, som skulde bevirke, at Tinget ikke blev stemt gunstigt for denne Ændring. Jeg mener, at man i den Henseende kan være ganske rolig. Indenfor begge Organisationer arbejdes der med den yderste Paapasselighed og Sparsommelighed, og det vil man selvfølgelig blive ved med. Hvis det ikke skulde lykkes at gennemføre Ændringen i dette høje Ting, til Trods for, at jeg har givet gode Grunde derfor, vil jeg haabe, at der senere kan blive Lejlighed til at komme tilbage til dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Det ærede Medlem Hr. Parkov har nu ligesom i tidligere Aar udtalt sig om min Stilling ud fra den Tankegang, at jeg er den stærke Modstander af Skydning og derfor vil søge at komme Bevillingen til Skytterne til Livs. Denne Argumentation er ganske fejlagtig. Jeg tillægger ikke Skydningen den Betydning, som jeg tillægger Gymnastikken og Idrætten, det er ganske givet, men det, der foreligger, er slet ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg er Tilhænger eller ikke Tilhænger af Skydning — jeg ønsker, der skal øves samme Ret mod Skytterne som mod Gymnasterne —, Forholdet er da ikke det, at det er mig, der angriber Skytteforeningerne og Skydningen, men det, der sker, er, at Skydningens særligere Yndere angriber Gymnasternes Rettigheder, og derfor har jeg den Pligt at værne disses Rettigheder.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lokalerne paa Slotsholmen sagde jeg, at jeg troede, de var af en vis Værdi for Skytteforeningerne, og dette bekræftede det ærede Medlem Hr. Parkov, men det ærede Medlem mente, at for Staten kunde det i og for sig være lige meget, for hvis Lokalerne ikke benyttedes af Skytteforeningerne, blev